

ምዕራፍ 7

እንግዲህ፡ ወዳጆች ሆይ፡ የዚህ ተስፋ ቃል ካለን፡ በእግዚአብሔር ፍርሃት ቅድስናን ፍጹም እያደረግን ሥጋንና መንፈስን ከሚያረክስ ሁሉ ራሳችንን እናንጸ።

2 በልባችሁ ስፍራ አስፉልን፤ ማንንም አልበደልንም፤ ማንንም አላጠፋንም፤ ማንንም አላታለልንም።

3 ለከነኔ አልልም፤ በአንድነት ለመሞትና በአንድነት ለመኖር በልባችን እንዳላችሁ አስቀድሜ ብዬአለሁና።

4 ስለ እናንተ እምነቴ ታላቅ ነው፤ በእናንተ ምክንያት ትምክህቴ ታላቅ ነው፤ መጽናናት ሞልቶብኛል፤ በመከራችን ሁሉ ደስታዬ ከመጠን ይልቅ ይበዛል።

5 ወደ መቄዶንያም በመጣን ጊዜ፡ በሁሉ ነገር መከራን ተቀበልን እንጂ ሥጋችን ዕረፍት አልነበረውም፤ በውጭ ጡብ ነበረ፤ በውስጥ ፍርሃት ነበረ።

6 ነገር ግን ጎዘንተኞችን የሚያጽናና አምላክ በቲቶ መምጣት አጽናናን፤

7 በመምጣቱም ብቻ አይደለም ነገር ግን ናፍቆታችሁንና ልቅሶአችሁን ስለ እኔም ቅንዓታችሁን ሲናገረን በእናንተ ላይ በተጽናናበት መጽናናት ደግሞ ነው፤ ስለዚህም ከፊት ይልቅ ደስ አለን።

8 በመልእክቴ ያሳዘንኋችሁ ብሆን እንኳ አልጸጸትም፤ የተጸጸትሁ ብሆን እንኳ፡ ያ መልእክት ጥቂት ጊዜ ብቻ እንዳሳዘናችሁ አያለሁና አሁን ለንስሐ ስላዘናችሁ ደስ ብሎኛል እንጂ ስላዘናችሁ አይደለም፤

9 በምንም ከእኛ የተነሣ እንዳትጎዱ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ አዝናችኋልና።

10 እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ የሆነ ጎዘን ጸጸት የሌለበትን፡ ወደ መዳንም የሚያደርሰውን ንስሐ ያደርጋልና፤ የዓለም ጎዘን ግን ሞትን ያመጣል።

11 እነሆ፡ ይህ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ የሆነ ጎዘን እንዴት ያለ ትጋት፡ እንዴት ያለ መልስ፡ እንዴት ያለ ቁጣ፡ እንዴት ያለ ፍርሃት፡ እንዴት ያለ ናፍቆት፡ እንዴት ያለ ቅንዓት፡ እንዴት ያለ በቀል በመካከላችሁ አደረገ። በዚህ ነገር ንጹሐን እንደ ሆናችሁ በሁሉ አስረድታችኋል።

12 እንግዲያስ የጻፍሁላችሁ ብሆን እንኳ፡ ስለ እኛ ያላችሁ ትጋታችሁ ከእናንተ ዘንድ በእግዚአብሔር ፊት እንዲገለጥ እንጂ፡ ስለ በዳዩ ወይም ስለ ተበዳዩ አልጻፍሁም። ስለዚህ ተጽናንተናል።

13 በመጽናናታችንም ስለ ቲቶ ደስታ አብልጦ ደስ አለን፤ መንፈሱ በሁላችሁ ዐርፎአልና፤

14 ለእርሱ በምንም ስለ እናንተ የተመካሁ እንደ ሆነ አላፈርሁምና፤ ነገር ግን ሁሉን ለእናንተ በእውነት እንደ ተናገርን፤ እንደዚህ ደግሞ ትምክህታችን በቲቶ ፊት እውነት ሆነ።

15 ስለዚህም በፍርሃትና በመንቀጥቀጥ እንዴት እንደተቀበላችሁት፡ የሁላችሁን መታዘዝ እያሰበ ፍቅሩ በእናንተ ላይ እጅግ በዝቶአል።

16 በነገር ሁሉ ተማምኜባችኋለሁና ደስ ይለኛል።